

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע

כ"ז טבת תשע"ז (2) 8.1.2016

אשרי ההולך בתלם היום-יום הארוך
עד קצהו.
אשרי הנאמן אשר ללא ליאות כיתף
את המשא הכבד.
אשרי הבונה, הנוטע, מעמיק השורש,
עב הגזע, אשר גם ליבו, חלבו ומאודו,
הפריחו את האדמה.

אשרי המגשים חלומות נעוריו
הילוכו כבד - אבל ליבו
כציפור בין העפאים.
אשרי העוצם עיניו וסביבו שחוק-ילדים,
המולת בעלי החיים והכנף, המלאכה והחרושת
ורשרוש העצים אשר נטע.
אוויר המולדת ימתק לו,
משורת מימיה ועוני לחמה.

אשריו וכי יאסף אל האדמה,
ימתקו לו רגבי עפרה
והאדמה אשר חונן והרווה,
תשיב לחיקו אהבה.

ע. אלון

צילמה אילנה מיכאלי

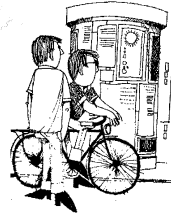
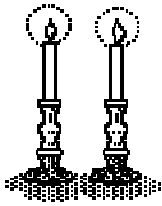

השלישון צרה

שיר ותמונת השבוע
עצבונות קרבות
לזכרה של אילנה מיכאלי
לקראת חס ה-80
אל השכרת ציוז מועצת קרבות
תמיכה בגנינו באשר הם
ביטוחי חוץ 2016
אל שקיפות מיזם והורצת מיסים
מץ 16
מועצון אמץ הצדק ארח
משלחן המנץ
הוצעה מקופת בית
מהנעה המשק
המחוק ככלי תיווק- הצמנה אופטימי

שבת שלום ושבוע טוב

עדכוני תרבות לדעמבר – ינואר

- ✓ בערב שבת, 8.1.16 – שיר ליל שבת – דודו זכאי וחברים. המופע של מועצה אזורית מגידו, בתשלום.
- ✓ בערב שבת, 15.1.16 – לייזי גורדון ולהקתו.
- ✓ ביום חמישי, 21.1.16 תתקיים אזכרה לאדוזה נגרי.
- ✓ בשעה 16.00 – עלייה לבית הקברות ואח"כ התכנסות במועדון לחבר
- ✓ בערב שבת, 29.1.16, בשעה 21.00 במועדון – הרצאה של עופר ענבי – "משפט אייכמן, השפעותיו והשלכותיו על היחס לניצולי השואה בישראל" לרגל יום הזיכרון הבינלאומי לשואה.
- ✓ בערב שבת, 5.2.16 – מיצג אור וצליל ומיים – טיול חווייתי לאורך הואדי שבסיומו בית קפה מפנק, מוזיקה והנאות נוספות.
- ✓ ביום שישי, 12.2.16 תתקיים אזכרה לדודי, אדי ועומר מנחם. פרטים מדויקים יותר, בהמשך.
- ✓ בערב שבת, 19.2.16 – ערב פתיחת חגיגות ה – 80 להזרע, בשעה 21.00 באולם.

חורף חמים וגשום לכולנו

ענת

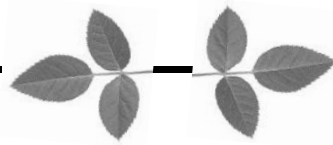

קבוץ הזורע אבל על חברתנו היקרה אילנה מיכאלי, שנפטרה ביום חמישי
י"ט בטבת תשע"ו, 31.12.2015, והובאה למנוחות ביום ראשון כ"ב בטבת,

תשע"ו 3.1.2016.

לבנים אסא, איתי ויזהר וכל בני משפחותיהם, חברים וידידים, השתתפותנו
באבלכם.

יהי זכרה ברוך
בית הזורע

"...אשרי הבונה, הנוטע, מעמיק השורש,
עב הגזע, אשר גם ליבו, חלבו ומאודו
הפריחו את האדמה". ע.א.

אמא שלנו הייתה אגדה בחייה או כמו בסלנג של היום,
ענקית!

דוגמה לאישה פמיניסטית הרבה לפני שידעו מה זה.
כל האנשים היו שווים בעיניה, וכך היא התייחסה אליהם.
לכן היו לה חברים מכל הדתות והעמים ומכל הגילאים.
היא הייתה בת של משפחת רופאים של מאתיים שנה.
למעשה, היא הפסיקה את השרשרת הזאת, אך
המשיכה את המסר של עזרה לחלש לחולה ולאחר.
דוגמה לכך, טיפול בנערים שברחו מהשואה.
הטבע היה לה הבית הראשון,
וכל חייה היא ניסתה לשמור ולטפח אותו.
קיבוץ הזורע זכה בגדול, מהעצים, הפרחים, והוואדי.
אנחנו בנייד נמשיך את דרכך של אהבת האדם והטבע.

אסא מיכאלי
3.1.2016

לזכרה של סבתא שלי

סבתא אילנה מתחלקת אצלי בזכרון לשלוש תמונות.

תמונה ראשונה, סבתא מנהלת את הקיבוץ.

מאז שהייתי בן 8 הייתי אצל סבתא כל שנה בקיץ לשבוע קיטנה. בבוקר היא הייתה מעירה אותי בעדינות ואומרת 'אינני יודעת מתי אתה נהוג להתעורר אבל עכשיו כבר 6'. היינו הולכים לקחת את חומרי ההדברה מהנוי ולנכש עשבים. בשמונה היינו הולכים לאכול בחדר האוכל ויושבים, איך לא, בשולחן על יד החלון, סבתא בצד שצופה אל המוחרקה.

מהר מאוד סבתא הבינה שאני לא חולק את אהבתה לגינון ומצאה לי תעסוקות אחרות. היא שלחה אותי לנקות את הבית, וכשהגיעה לבדוק איך אני מתקדם, הסבירה לי שאת החלון צריך לנקות גם מבחוץ וקפצה דרך החלון אל עץ הפומלות כדי לנקות את הצד השני. אני זוכר שזה הפתיע אותי ש"אישה בגילי" קופצת דרך החלון, אבל סבתא יכלה לעשות הכל. כל יום בשלוש נסענו לבריכה, ואת סבתא רוכבת בבגד ים על אופניים זאת תמונה שאני אוהב להיזכר בה. סבתא למדה שאני אוהב מאוד לשמוע סיפורים, מה שהסתדר מצוין עם זה שהיא אוהבת לספר סיפורים וכך התחיל התחביב שהשנתי של לסדר את הארון והמחסן כל פעם מחדש. וכל שנה מצאנו דברים חדשים שאני בטוח שהיא שתלה במחסן מבעוד מועד כדי למצוא אותם יחד. ישבנו שעות מול המחשב וכתבנו סיפורים שהיא המשיכה לשלוח לי לאורך כל השנה, זכרונות על דברים שהיו פעם. והמחשב היה תמיד עושה לה צרות, מה שהיה תירוץ מצוין לדרוש ממני לבוא לבקר בדחיפות ובתכיפות.

תמונה שניה, בה אני רואה שסבתא היא בכלל נערה.

כשהייתי בן 16, סבתא הציעה לי להצטרף אליה לטיול שורשים לברלין בתנאי שאצלם אותה ושאלמד גרמנית. 'בחור בן 16 מוטב שידבר כבר גרמנית'. שמחתי על ההזדמנות ונסענו. כשנחתנו בברלין, סבתא אמרה לי לחפש מישהי עם שלט. שאלתי אותה למה והיא אמרה שזאת המארכת שלנו. שאלתי אותה איך היא נראית והיא אמרה שהיא מעולם לא פגשה אותה, חברה של איזה דוקטורית שביקרה פעם בקיבוץ. לסבתא היה כשרון מדהים לתפוס כל בן אדם ביד, להביא אותו אליה הביתה, לשמוע את סיפור חייו ולמצוא נקודות חופפות לשלה. והיא שמרה על הקשרים האלה וגרמה לאנשים לעשות בשבילה כמעט כל דבר.

ברגע שנחתנו בברלין סבתא עברה לדבר גרמנית שוטפת, ולי נותר רק לנסות ולפענח מה לעזאזל היא אומרת. היא לקחה אותי לחנות שוקולד שהיא זכרה כילדה, תחביב משותף שלנו, ושאלה את המוכר שהיה צעיר ממנה בכמה עשורים אם הוא זוכר במקרה את אמא שלה, שהייתה נוהגת לקנות שם. וכך נסענו יחד בזמן אל הילדות שלה, ויותר מכולם שמעתי שוב ושוב סיפורים על סבא שלה אותו היא אהבה כל כך. היא לא הייתה עצובה כשסיפרה עליו, אלא היה לה מעין ברק בעיניים בכל פעם שהחזירה אותו לחיים ואני מקווה שכך יהיה גם אצלי בכל פעם שאספר עליה.

סיימנו את הטיול בגשר על יד הבית של סבא, שם סבתא ביקשה שאצלם אותה יורקת לנהר ואמרה פתגם בגרמנית שתרגמה לי בחוסר רצון ל"הרוק אוהב שיש לו סירה לשוט בה". שאלתי אותה כמה פעמים אחר כך מה משמעות הפתגם, אך היא השתוממה ואמרה שזה פשוט ככה, אין משמעות נסתרת. זה מאוד אפיין את סבתא, בלי כוונות נסתרות, היא אומרת מה שהיא רוצה.

משהו בטיול הזה שינה לי מאוד את איך שחשבתי על סבתא והיא הפכה מ'ספתא' לילדה שמסרבת להתבגר.

תמונה שלישית היא סבתא, שלמדה שלחבק זה נעים ושהגוף שלה לא עומד בקצב. הייתי מדבר עם סבתא כמעט כל יום, והיא הייתה מדברת עם המשיבון שלי כל כמה שעות. נכון, רוב השיחות חזרו על עצמן ותמיד היה לה משהו חשוב מדי להגיד בטלפון וששבבילו אני צריך להגיע לבקר. אבל היא הייתה סבתא, והיא תמיד רצתה לשמוע מה שלומי ולאחרונה גם מה שלום התאומים.

ובאמת בכל פעם שבאתי לבקר, היה לסבתא משהו להגיד שנשאר לי בלב. בפעם הראשונה שבאתי עם אליק, היא שאלה אותו מאיפה הוא. אליק אמר שמירושלים והיא הסתכלה עלי במבט שאומר 'מה הוא לא מבין?'. שאלתי אותו מה המוצא שלו, והוא אמר מפולין. 'אח, הרבה אנשים אומרים פולין אבל בעצם מתכוונים גרמניה', אמרה מי שלמדה גאוגרפיה אצל היטלר. 'איפה בפולין?' ולמרות שהסתבר שאליק פולני של ממש על אף הנסיון שלה לעשות עימו חסד, היא קיבלה אותו כמו נכד ודאגה תמיד להזמין אותו לחדר האורחים הכשר, לאנשים כשרים. ואז הציעה לו קצת שרימפס.

כל פעם שחזרתי מחו"ל, הגעתי ישר אל סבתא, כי ידעתי שהיא הבן אדם היחיד שבאמת נהנה לראות כל תמונה ותמונה ולשמוע את הסיפורים. תמיד קיוויתי שאצליח לספר משהו מרשים מספיק ולזכות ל"יא חביבי".

בשנים האחרונות סבתא נחלשה, ואני שמח מאוד שאיתי ועליזה היו כאן, קרוב אליה, וטיפולו בה בכל פעם שדיברנו סבתא תמיד אמרה כמה מזל יש לה שבן אחד נשאר בקיבוץ. אני גם שמח מאוד על סוניטה, שבזכותה היא יכלה להישאר בבית, כמו שהיא רצתה ולמרות שבהתחלה היה לה קשה לקבל עזרה, היא למדה להנות מהטיפול ומהחברה של סוניטה וגם על זה היא תמיד הייתה אסירת תודה.

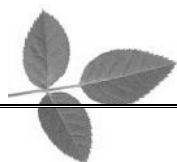
התמזל מזלי וסבתא זכתה להכיר את התאומים שלי, אפילו אם רק לכמה מפגשים. היא כל כך שמחה על ההזדמנות והתרגשה כל פעם שראתה אותם.

עצוב לי מאוד להגיד שלום ולהביא לך השנה רקפת לקבר במקום ליום ההולדת.

אני רוצה לבקש סליחה אם פגעתי בך ושלא באתי לבקר יותר.

אני אוהב אותך סבתא

אדם

לזכרה של אילנה מיכאלי

היום אנחנו מלווים את אילנה, חברה שלנו, בדרכה האחרונה. אנחנו מביאים אותה למקום שהיה לה לגאווה, "מקום בו הזמן עומד מלכת".

עצוב לנו בלי אילנה, והיא תחסר לנו בנוף של קיבוץ הזורע ובדרך הקיבוצית הערכית ועשירת המעשים שבה פעלה רבות בדרכה הייחודית.

כמה מפעלי חיים היו לה, לאילנה, ובכולם הקפידה עד כמה שיכולה היתה, ונתנה את אותותיה.

בנוי הנהדר שלנו- בנטיעת העצים, בשתילת הדשאים והמרחבים הציבוריים, וכמובן בגינות הפרטיות ליד בתי החברים. "עוד בגרמניה, כבר בגיל 13, ידעתי שאני רוצה לעסוק בגינון. במשך 42 שנה עבדתי בנוי בקיבוץ הזורע ואהבתי כל רגע", סיפרה אילנה.

טיפוח הגינה הפרטית סביב בית החבר- היה מפעל מיוחד ואחד מהישגיה, כשפיתחה את הנוהג של חלוקת שתילים עונתית. כמו כן, טיפוח הוורד על יד בית החבר, וכן הרצון להניח את הוורד בכלי קרמיקה בביתו הפרטי, שאף אותו יצרה. רבים מחברי הזורע זוכרים עדיין את חוגי הקרמיקה שהתקיימו במשך 40 שנה. היו לה לאילנה תלמידים רבים, מכל שכבות האוכלוסייה. גם צעירים שהיו מגיעים ישר מהצבא, כדי ליצור בסדנת הקרמיקה. על כך היתה גאוותה.

היות ואסתטיקה ויופי יש צורך לפרסם, אילנה עשתה זאת דרך העלונים של "טבע וארץ" ובכנסים שונים.

היא השתתפה במחקרים ובפרסומים בארץ ובעולם, וכן בכנסים באירופה ו"אספה" לה אוהדים רבים וידידים בעיקר מגרמניה, שביקרו אותה לעיתים קרובות ואהבו לחזור להזורע. אילנה זכתה גם בפרס מיוחד ומכובד שהוענק לה ב-2005, בה זכתה בתואר "נבחרי השנה בחקלאות וגינון", בקטגוריה של גננים בקיבוץ הארצי. הפרס הוענק לה בטקס מכובד בתערוכת "משוב", בגני התערוכה, על טיפוח הנוי בקבוץ הזורע.

אילנה היתה זו שלחמה וניצחה את התוכנית, להכניס את מי הוואדי לצנרת, ויחד עם המדור לתכנון בטכניון, לחמה על הישארותו של תוואי הוואדי פתוח. ☞

בסוף שנות ה – 80 נכנסה אילנה לעסקי הארכיון ולמדה את נושא המיחשוב.
היא זו שפיתחה את הנושא וקידמה אותנו, עובדי הארכיון.
אילנה היתה זו שיזמה את ההנצחה לשואה בדרך של תמונות המשפחות שניספו, המופיעות מדי שנה, ביום הזיכרון לשואה ולגבורה.

מפעל מיוחד נוסף הקימה אילנה - כתיבת הספר "בזכות אותה הכשרה" ספר תיעודי, המספר על חברי ההכשרה בחוות ווינקל שליד ברלין, לקראת העלייה ארצה. בהכשרה זו לקחו חלק 15 חברים מהזורע.

הוריה של אילנה עלו ארצה עוד לפני, ובנו את "בית ויילר" שעומד עד היום. הם היו אלו שתרמו רבות להזורע. זאת רובנו זוכרים. בזכות הכספים שנתרמו, יכולנו לבחור את המקום הטופוגרפי של הזורע.

הוריה היוו עבורה "עמוד שידרה" לאורך כל חייה ועל כך דיברה כמעט יום-יום.

לצד כל אלה גידלה אילנה משפחה לתפארת, ילדים סביבה ונכדים שבאו יום-יום וחייה היו מלאים ביופי והמון סיפוק.

נזכור את אילנה בתולדות ימי הזורע כאישה נמרצת רבת פעלים ומעש.

יהי זכרה ברוך
רותי הרמן

עבודות קרמיקה
בטכניקות שונות
של אילנה מיכאלי

אילנה של הוורדים

הידידות שלי עם אילנה התחילה עקב אהבתנו המשותפת לוורדים. לאחר שנכנסנו לביתנו הקבוע בהזרע והתחלתי לטפח את הוורדים שלי, אילנה היתה אורחת קבועה בגינה. היא הופיעה כמה פעמים בשנה, מביעה דעה, נותנת עצה טובה, פותרת בעיה של הגדרת זן או, חס חלילה, דיאגנוזה של מחלה.

אך מעל לכל מצלמת, מצלמת ומעבירה אלי. עד היום, התמונות הכי יפות שלי מהגינה הם משלה. היא אהבה וורדים והכירה אותם.

כי זאת לדעת: אילנה היתה מומחית גדולה לוורדים. היא היתה חברה בוועדה הארצית לוורדים (פעם היה מין דבר שכזה, לא ברור אם היא עדיין קיימת).

אינני יודע אם אתם יודעים, אך יש זן וורדים "אילנה" על שמה (פלורובונדה אדומה). היא טיפחה חלקת וורדים קטנה ליד ביתה, והצליחה לקיים אותה לאורך השנים, למרות תנאי הצל הכמעט נצחי ששוררים באזור.

התיידדנו. התלוויתי אליה לכמה כינוסים בענייני וורדים שהתקיימו במקומות שונים. אני הנהג (ותוספת למקל ההליכה), היא המכירה את הכל ואת כולם. נערכו לנו סיורים פרטיים במשתלות וורדים. סיפרה לי על ביקורים בגנים באירופה. היא זכתה להערכה רבה.

בשנים האחרונות היה לה יותר ויותר קשה, ונעזרה בי מעט. הנוסח היה: "שמעון, הוורדים מחכים לך." (לא היא חס וחלילה. היה לה מאוד קשה לבקש עזרה). בזמן שעבדתי, היא לקחה כיסא החוצה והתבוננה במה שאני עושה (לא ברור אם כדי להיות לי לחברה או האם לשמור שלא אגרום, חס וחלילה, נזק לעולליה). עזרה לא ידעה לבקש, אך ידעה וידעה לומר תודה על כל שרות קטן; אם במילה, אם בצילום שצילמה אותי תוך כדי עבודה, אם בכוס תה ועוגיה.

בשנתה האחרונה אמרה לי: "שמעון, למדתי לבקש ולקבל עזרה. שיעור חשוב מאוד." הוורדים יחסרו אותה. גם אני.

יהי זכרה ברוך
שמעון שתיל

אילנה היקרה,

ידידה וותיקה, מאד.

מגיל רך את ואימי ז"ל הייתן חברות. אורסולה וויילר ואווה רוזנצווייג, שכנות ברובע קרויצברג
בברלין. את היית האחרונה עלי אדמות שגם הכירה את הסבים שלי אשר נשלחו לאושוויץ. יחד
עם אימא הלכתן לתנועת הנוער ולהכשרה, שם חלקתן מיטת קומתיים. לאחר מכן הייתן
שותפות לאוהל בראשית הקיבוץ.

הידידות נשמרה לאורך השנים וטבעי היה הדבר לעצור גם אצלך בעת שלקחתי בערוב ימיה את
אימא לטיולים ברחבי בקיבוץ בקלנועית.
לאחר מותה המשכתי בביקורים אצלך, שהיו תמיד מהנים ומעניינים. תודה על השיחות הטובות
שהיו לנו.

כמו אחרים גם אני התפעלתי מן היצירתיות המגוונת שלך והשליטה שלך במחשב.
נעזרת בי לתרגום מגרמנית לספר שכתבת על אודות חוות ההכשרה בגרמניה וכן לאוטוביוגרפיה
שלך שכתבת בשפה זו. זה היה לי לכבוד. תוך כדי כך גם למדתי דברים חדשים רבים.
אצלך מצאתי Gemütlichkeit (מין הרגשת בית, אינטימיות).

היית לי קשר חשוב לעברי.

ארגיש בחסרוך אך זיכרוך יחמם את ליבי.

איתן תל-צור 4/1/16

מה שמתוכנן לשנת ה - 80...

בשעה טובה גמרנו (כמעט) לבנות תכנית אירועים לשנת ה - 80 ואנחנו מפרסמים אותה כאן. ניסינו לחשוב על אירועים שישתתפו בהם חברים רבים, בהם ניתן את הכבוד לעבר ונישיר מבט אל העתיד.

שנת ה - 80 להזרע-תכנית אירועים

<u>פעילות</u>	<u>אחראי</u>	<u>תאריך</u>
אור מים וצליל	זיוה כהן	5.2.16
ערב פתיחת חגיגות ה - 80	גל אבריאל ודרור בקיש	19.2.16
שבוע גמדים	שולה גיא	1.4.16- 27.3.16
משחק חברתי לכל האוכלוסייה	דני נה"ב	30.4.16
צילום קיבוצי	אריאל לוקס	
יום הילד	שחף דור	מאי 2016
כנס מחזוריים ואירוע מרכזי		שבועות 2016
תערוכה	גבי מענית, נורית הרפז	אוגוסט 2016
טיול קיבוץ	אבישי כפרי	אוקטובר 2016
סובב עמק חגיגי	שי חזן	26 - 28.10.16
הצגה	ננסי פלד	חנוכה 2016

בנוסף מתוכננים עוד:
ערב לציון 60 שנה למדגה וערב לציון 30 שנה למב"א.
חלוקת חולצות ה - 80 תהייה לקראת ערב הפתיחה.
נשמח אם יצטרפו חברים נוספים לארגון הפעילויות השונות. המעוניינים מוזמנים לפנות לחברי הצוות.
צוות חג ה - 80: שי חזן, אסתי הזארי, הילה תורן, אושרי גבאי, שרה מענית וענת
כל תכנית היא בסיס לשינויים...

השכרת ציוד הגברה והקרנה מוועדת תרבות

ועדת תרבות דנה בכל הנוגע לשימוש בציוד התרבות ע"י חברים/ענפים וכו', במטרה לשמור על הציוד (שהוא יקר מאד), וליצור מקור שיאפשר תחזוקה נאותה, והחליטה על נהלי ותעריפי השימוש בציוד.

המחירון הוא "פנימי" אין השכרת ציוד חיצונית.
- לאירוע של יום אחד (24 שעות, מקבלת עד החזרה)
- אחריות השואל /שוכר להחזרת הציוד תקין (במצב שקיבל אותו)

1. הרצאה : מגבר + רמקול + מיקרופון.
מחיר לחבר קיבוץ : 80 ₪
מחיר ל"ענף"- מקום עבודה – 150 ₪
מחיר להשכרה (כאן ציוד בלבד)- 500 ₪
ביטוח 10 ₪ (יצוין בטופס השכרת ציוד)

2. למופע או אירוע (ריקוד, שירה), רמקולים, מגבר, מיקסר, קומפקט דיסק, מיקרופונים, מוניטור.
לחבר 500 ₪
לענף 650 ₪
להשכרה (כאן) 2000 ₪
ביטוח 150 ₪ (יצוין בטופס השכרת ציוד)

3. מקרן + מחשב / DVD, מסך לחבר לענף
80 ₪ 100
150 ₪ 200
להשכרה (כאן) 600 ₪
ביטוח 75 ₪ (יצוין בטופס השכרת ציוד)

4. מקרן + מסך לחבר לענף להשכרה (כאן) ביטוח 50 ₪ (יצוין בטופס השכרת ציוד)
80 ₪ לחבר
150 ₪ לענף
500 ₪ להשכרה (כאן)

שעת עבודה של מתקין ומלווה את האירוע – לחברים : 60 ₪
לענפים 120 ₪. לשוכרים 150 ₪ .

הציוד יילקח בליווי של "טופס השכרה"

בברכה, ועדת תרבות

הגיע הזמן לומר את האמת: תמיכה בבנינו באשר הם

לאחר שיחתי עם שמעון שתיל בהקשר לדעתו שצריך להמשיך לגבות מיסים גבוהים מכלל החברים בקיבוץ המשתנה, המסקנה שלי תואמת את המציאות המתקיימת בדרך כלל: בכל העולם הורים תומכים באופן טבעי וככל שאפשר במשפחות הבנים, בנטל החיים, אם זה בעיר או בקיבוץ, בהתאם לאפשרויות שלהם.

הבנים והמשפחות הצעירות בהזורע נהנים מהחלטות שנעשו בקיבוץ המשתנה של השתתפות כלל החברים ב- 60% בחינוך, בבריאות ובכל שאר ענפי השרות, המוחזקים ע"י המיסוי הגבוה, שאין כדוגמתו ברוב הקיבוצים בארץ.

בהזורע יש מצב שהוא גם דיפרנציאלי מאז שעבר את השינוי אבל גם שאיפה להחזיק בערבות הדדית כמו בקיבוץ השיתופי. זה מובן, מוערך ומתחשב ותומך בבנים ובצעירים, שחיים איתנו בקיבוץ.

המיסים הגבוהים הנגבים מכולנו, גם מאנשים מבוגרים, שילדיהם אינם חיים בקיבוץ, אין באפשרותם לעזור לבניהם כפי שזוכים לכך הבנים החיים בקיבוץ.

במשך השנים הקיבוץ תמך בכספים מקרנות שונות בתשלומים שונים כגון רשיון נהיגה, לימודים אקדמאים וכ"ו.

חלק גדול מהבנים שעזבו לא נהנו מכל תמיכה כספית שהקיבוץ עזר לבניו.

כל זה היה טוב ויפה כל זמן שהקיבוץ היה שיתופי. לאחר שהקיבוץ עבר שינוי, מובן מאליו שהדברים השתנו.

אני מצפה להתחשבות בנושא האמור, ולשחרר את הוריהם של הבנים שלא חיים בקיבוץ, ממס גבוה יחסי.

זו גאווה גדולה שקיבוץ הזורע נוקט בשיטה של מדיניות לעזרה הדדית.

השאלה הגדולה מה בקשר לאותם הורים שבניהם אינם גרים בקיבוץ האם אין להם דאגה לילדיהם?

הצעתי היא לפצל את אופן גביית המס הגבוה. להמשיך ולגבות את המס מההורים שבניהם בקיבוץ, ולשחרר יחסית ממס גבוה את ההורים שבניהם בחוץ ואז יוכלו לתמוך בסכום מסוים בבניהם מחוץ לקיבוץ.

אני שמח שמעון על השיחה שהיתה לנו בקשר לגובה המס, שגרמה לי להגיע למסקנה ולחשיבה שמובעת פה במאמרי על אחריות ההורים לגבי בניהם באשר הם נמצאים. ↻

הלוואי והיתה לי אפשרות לעזור ל-6 ילדי ו-18 נכדיי. ואילו המסקנה שלך נבעה מדאגתך לבנים הנמצאים בקיבוץ שהיא צודקת והוגנת כלפיך.

אחרי כל מה שנאמר כאן, אני דורש ממוסדות הקיבוץ ליזום דיון על הנושא הזה, ולהגיע למסקנות הרצויות, שתספקנה את כלל החברים.

שלמה שריד

ביטוחי חו"ל שנת 2016

שלום לכל החברים,

מתחילת שנת 2016, השתנו מחירי פוליסת ביטוח חו"ל.

מצורפת טבלת המחירים החדשה.

שימו לב, חבר אשר צריך ביטוח בריאותי מורחבלחו"ל, יש הרחבות שונות תחת הכותרת "מסע לחבר פלוס".

אשמח לעזור בכל שאלה ופניה.

שלומית נגרי - אחראית ביטוח 0523990362

<u>מסע לחבר</u>	<u>מסע לחבר פלוס</u>	<u>גיל</u>
\$3.40	\$1.60	0-17 (מקסימום 24 חודשים בחו"ל)
\$3.80	\$1.70	18-60 (מקסימום 12 חודשים בחו"ל)
\$4.55	\$2.75	61-65 (מקסימום 4 חודשים בחו"ל)
\$5.70	3.40	66-74 (מקסימום 60 יום בחו"ל)
\$7.30	\$4.50	75-85 (מקסימום 60 יום בחו"ל)
\$12.00	\$9.00	86-120 (מקסימום 30 יום בחו"ל) ע"פ חיתום רפואי

שקיפות, מידע והורדת מסים

ראשית ברצוני להודות לדובי על פרסום הנתונים הנוגעים להצעתו לשנות את החלטות הקיבוץ הרשומות בחוברת השינוי בעניין מיסי האיזון בקהילה. אני מקווה שפעילי הנהלת הקיבוץ ילמדו מדובי, כאשר מגישים הצעות שונות. דוגמה כזאת ראינו בעת הצגת תוכנית הקהילה לפני מספר שבועות, כאשר מספר חברים וחברות הביעו תרעומת על אי הגשת ההצעה המפורטת לפני הדיון*.

לעצם העניין, אינני מסכים עם דובי ושמעון שתיל הפעם. למען הסר ספק אינני טוען שאני משלם יותר מדי מיסים אך לעומת זאת איני רואה במיסים גבוהים עיקרון מקודש כל עוד שומרים על השירותים החיוניים בקיבוץ (סעיפי ליבה). במאמרו, שמעון כותב על כך שיחד עם מעבר ל"קיבוץ מתחדש ודיפרנציאלי", דב אביטל טען ש"החלפנו דיסקט" והדבר נכון.

מי שרצה לשמור על פערים קטנים בין החברים היה צריך להישאר עם "הקיבוץ השיתופי" עם כל היתרונות והמגרעות שבו! על פי התורה החדשה מיסים נמוכים מעודדים עבודה נוספת והכנסות נוספות שהמיסים עליהן מוסיפים מזומנים לקהילה, (ישר מאסכולה שיקגו).

לא שוכנעתי שהורדת המסים הנוכחית תפגע קשה ברמת השירותים בקיבוץ וכך נטען על ידי שלמה בשיחה על תקציב הקהילה שאמנם הודה בכך שההתמודדות אינה פשוטה אך אפשרית. דובי טען במאמרו, במידה של צדק שהחברות "אינה תורה מסיני", אך ניסיונות לשנות את תוכנה לעתים קרובות, או באופן מהותי, עלולים לערער את אמינות חוברת השינוי ואף להוביל לקשיים אחרים שאותם קשה לחזות.

כאן המקום להזכיר כיצד הסתבכנו עם ההצעות לשנות את הסדר הדיור באופן מהותי (למרות ההבטחות ומתי נגיע לסיום מוצלח של התהליך), ופרשת הסדר הסיעוד שעליו היו מספר שיחות סוערות (גם הוא מתקשה להגיע לסיום).

לסיום, אני מתנגד להצעה של דובי אך מוכן להתפשר עם דובי וחבריו אם יציעו להחליף את הורדת דרגות מס האיזון הגבוהים, (המס הפרוגרסיבי), עם הורדת מס הקהילה ("מס הגולגולת הרגרסיבי), וזאת למרות הקושי לשנות את חוברת השינוי כדי לאפשר זאת.

* על מנת להצביע על החסרונות של הגשת הצעת תקציב קהילה לא מפורטת, ניתן ללמוד מסעיף הרכב. אמנם מדובר בפחים קטנים אך כדאי לשים לב לכך שהצעת התקציב מציעה להוסיף כ-10% לתקציב סבסוד רכב למרות שמחירי הדלק יורדים וכנראה גם ביטוח החובה. ☞

לעומת זאת, הסובסידיה לתחבורה ציבורית "נעלמה".
אילו דברים אלה היו ידועים בעת השיחה בנושא, יכולתי לערער על כך. הבסיס לטענתי היא שבזמנו הוחלט שהסובסידיה לתחבורה ציבורית תוצמד לזו של הרכב.
להמשך הסובסידיה לתחבורה ציבורית יש מספר יתרונות:
- העברת מסר לטובת איכות הסביבה – פחות זיהום אוויר.
- פחות רכבים פרטיים על הכבישים = פחות פקקים ופחות תאונות דרכים.
- במקרים רבים תחבורה ציבורית זולה יותר (במיוחד עבור גמלאים).
- ולא פחות חשוב – פחות לחץ בסידור רכב, (ראו את הדיון שהתנהל לאחרונה באתר המרשתת של הקיבוץ.

שנת 2016 מוצלחת!!

מוריס

מזל טוב

לסבים לאה ושלמה חזן
עם הולדת הנינה הראשונה
ברכות לברברה ולאיתן
ולהורים המאושרים
שלי ונמרוד
עם הולדת בתם נעמי, אחות להלל
שמחים בשמחתכם
בית הזורע

מועדון אמצע הדרך מארח את אפרת מס

ביום שישי 22.1.16, בשעה 12:00 במועדון,
נארח את אפרת מס, בת הזורע (בתם של חנה ואהוד טל).

* במרכז האירוח אפרת תספר על הספר "יעל", שכתבה לאחרונה ובו סיפורה של דמות אמיתית, לוחמת "במוסד". שדרכה אפשר להציץ לחייהם של לוחמות ולוחמים ב"מוסד", אשר נשלחו למבצעים נועזים אל מחוץ לגבולות ישראל.

בסיפור משובץ מבצע "אביב נעורים" בבירות, ב-9 לאפריל 1973, בו לקחה "יעל" חלק מודיעיני חשוב ומשמעותי ביותר.
* אפרת תספר על הספר אותו התבקשה לכתוב ע"י מייק הררי, אך לא רק. גם על עצמה, על חייה המרתקים נבקש לשמוע.

אפרת גויסה לשב"כ לאחר שרותה הצבאי ולאחר מספר שנים חזרה לשרת בצבא במשך 14 שנים, ניהלה את ביה"ס התיכון לאנשי צבא ובתפקידה האחרון שימשה כראש ענף השכלה בדרגת סגן אלוף.

כתבה עם צבי זמיר את ספרו "בעיניים פקוחות" שבמרכזו סוגיית המודיעין במלחמת יום הכיפורים.

ויש גם סקופ הקשור לדמות מהזורע... אל תנסו לנחש!

* כולם מוזמנים, גם צעירים

* מובטחים מרקים חורפיים וטעימים, וקינוחים עם הקפה.

* הספר "יעל" מחכה לכם בספרייה.

רוצו לקרוא!

עודדה

משולחן מנק"ל – עם הפנים קדימה כמה מילים על 2015 ודגשים ל- 2016

ברצוני להודות לחברות והחברים על האמון שקבלתי להמשך עבודתי בהזרוע. התמיכה הרחבה מכל שכבות הציבור, בוודאי בתקופה מורכבת בה עובר הקיבוץ שינוי באורחות חייו, אינה מובנת מאליה, והיא ללא ספק מחזקת, ובה בעת מחייבת. אני מעריך זאת מאד, ואשתדל לעשות כל שביכולתי כדי להמשיך להצדיק אמון זה.

מדי מים - ביום האחרון של 2015 הסתיים מבצע התקנת מדי המים. 241 מדי מים הותקנו בבתי החברים, ועוד 89 במבני ציבור והשכרות. בחודש הקרוב יבוצעו מספר השלמות, ותקינות המערכת תיבדק פעם נוספת. מדובר במבצע גדול מאד תקציבית (כ- 1.5 מיליון ₪), שנמשך 6 חודשים. ברצוני להודות לחברות והחברים על שיתוף הפעולה, למרות אי הנוחות שנגרמה בחלק מהמקרים, ולומר יותר ממילה טובה לקבלן המבצע אהרון לוי, ולצוות הבניין עומרי ורונית על האחריות, הניהול, והארגון, שהביא פרויקט גדול ומורכב לקו הגמר, ברוח טובה תוך עמידה בלוי"ז ובתקציב – **כל הכבוד**.

בתנועה מתמדת

נושא הרכב-זמינותו, ומצב הרכבים, נמצא תדיר על סדר היום, במטרה להבטיח לחברים רכב זמין במצב טוב. עפ"י החלטות חוברת השינוי אמור סבסוד הרכב להסתיים תוך 4 שנים, כך שמדי שנה אנו מקטינים את הסבסוד והוא אמור להתבטל לגמרי בשנת התקציב הבאה. פועל יוצא של החלטה זאת הוא, שבמסגרת תקציב 2016 אמור המחיר לק"מ (משוקלל מחיר נסיעה וזמן) לעלות 1.10 ₪. את העודף שייווצר בתקציב הרכב, בכוונתנו להפנות לשיפור תחזוקת הרכב והחלפת רכבים. לאחרונה מובעת אי נחת של חברים מזמינות הרכבים למרות שלא חל צמצום במספרם. למרבה הצער אנו נתקלים בתופעה בה חברים לא מעטים מזמינים רכבים תקופה ארוכה מראש, ולא טורחים לבטל את הזמנתם, גם אם אינה יוצאת אל הפועל. התוצאה היא שחברים שזקוקים לרכב בהתרעה קצרה, לא מוצאים רכב פנוי בסידור, בעוד שלמחרת היום נשארים רכבים ללא שימוש במגרש החניה. בכוונתנו לקיים על כך דיון מסודר במועצת הקהילה ולראות כיצד ניתן לשפר את המצב.

מידע על הבניה בעמק

פרויקט הבניה בעמק יצא לדרך. אין ספק כי זה יהיה נושא קהילתי (חברתי וכלכלי) מרכזי בשנים הבאות. כמה שורות - איפה אנו נמצאים בנקודת הזמן הזאת:

1. יצא לדרך מכרז של משרד השיכון לפיתוח תשתיות ל 30 יחידות.
2. העלות של ביצוע התשתיות ל 30 יחידות כ- 5 מיליוני שקלים.
3. הסיבה ליציאה למכרז עוד ב 2015 - הצורך להבטיח את סיוע משרד הבינוי שאושר ועומד על 68,000 ₪ למגרש X 28 מגרשים = 1,904,000 ₪. 950 אש"ח – אנו מקבלים דרך המועצה בתחילת הפרויקט, 25% בגמר שלד של 28 היחידות, ו-25% נוספים במסירת מפתח.
4. יש לסיים את הפרויקט כולו (סיום בניית הבתים) ב- 36 חודשים, שהחלו להיספר מנובמבר 2015. ☞

5. המשמעות היא שהקיבוץ להערכתנו, יצטרך להשקיע בפרויקט סדר גודל של 3-4 מיליוני שקלים במשך 3 שנים (תלוי במספר החברים להם הוא מחויב לתשתיות, ומספר הבתים החדשים שייבנו לחברים במסגרת חובות העבר).
6. **משמעות היציאה לדרך** היא, שבאפריל/מאי 2016 תתחיל עבודת התשתיות בעמק, והיא אמורה להסתיים עד סוף השנה, כאשר לאחר 5 חודשים לערך, ניתן יהיה להתחיל בבניית הבתים.
7. לניהול ופיקוח הפרויקט - נבחרה חברת "רפאל מנוף" מטבעון.
8. בשלב זה אנו מטפלים בכל נושא המימון וגיבוש רשימת הבונים.

תקציב 2016

במסגרת דיוני התקציב הובעה בקשה לפרסום התקציב עם פירוט הפעילויות השונות, לנוחיות החברים פירוט כזה פורסם באתר הקיבוץ. תקציב 2016 אושר ברוב גדול בקלפי. היקף התקציב עומד על 20,370,000 ₪, כ- 1 מיליון ₪ פחות משנת 2015. כללית מגמת ההתייעלות תימשך, ויחד איתה נעשה מאמץ להמשיך ולהשקיע בשיפור התשתיות, ושדרוג מבני הציבור. כמה דגשים בתקציב:

1. **הורדת מדרגת מס האיזון** המירבית מ-60% ל-50%, וביטול ה-1/3 האחרון במיסוי קצבאות הזקנה מביטוח לאומי. שני מהלכים אלה ישפרו מצד אחד את "הנטו" של חברים רבים לרווחתם, ובה בעת יצמצמו את הכנסות הקהילה בכ-1 מליון ₪.
2. **הפרשת "קרנות השתלמות" לכל עובדי הקיבוץ** – המשמעות של מהלך זה היא תוספת כ-1/2 מיליון ₪ בעלות שכר החברים – עלות המועמסת על תקציב הקהילה.
3. **חינוך** – מערכת החינוך היא נדבך מרכזי בחיי הקהילה, ואבן יסוד בצמיחה הדמוגרפית. בקיבוץ פועלת מערכת חינוך טובה וגדולה, המסובסדת בהתאם להחלטות השינוי ב-55% בשנת 2016. מדובר בעלות גדולה לתקציב הקהילה המורכבת משני חלקים: א. השתתפות הקהילה בתפעול השוטף שהגיע השנה ל-1.3 מיליון ₪, ובנוסף, השתתפות הקהילה בסבסוד תשלומי ההורים (חברי הקיבוץ) בהיקף של 1.5 מיליון ₪. כחלק מהחלטת משרד החינוך לאכוף את דו"ח טרכטנברג, מהלך המחייב אותנו לשינויים מתקיים בקיבוץ דיון מקיף על מבנה מערכת החינוך, ונבחנות העלויות השונות. בתום הדיון הציבורי, ובהתאם להחלטות שיתקבלו נידרש להיערך חינוכית, וכלכלית לביצוען. לשם כך נעדכן את התקציב במאמץ לייעל אותו ככל הניתן, מבלי לפגוע באיכותו.
4. **הסדר הדיור** – אנו פועלים בהנחה שהסדר הדיור יצא לדרך – ובהתאם להחלטות שיתקבלו, נתחיל לממש אותו מהתקציב שנצבר בקופת ההסדר, בכל הנוגע לפערי דיור, חובות העבר, וכו'.
5. **התייעלות וצמצום עלויות** - במהלך 2015 נמשכו תהליכי התייעלות וצמצום העלויות בענפי הקהילה השונים, והחיסכון שהושג בהם מאפשר לקהילה "לספוג" את צמצום ההכנסות ממדרגות המס, והצורך להפריש את הסכומים הנדרשים לקרנות ההשתלמות. הכוונה היא להמשיך בתהליכי הייעול גם בשנה הקרובה.
6. **חניות, מדרכות וכבישים** – הכוונה להמשיך ולהשקיע בתחום זה ככל שיאפשר התקציב. בתכנון – הסדרת חניה באזור הבריכה לקראת עונת הרחצה, הסדרת הכביש באזור של אמנון פלד והפשפס ליוקנעם, ודרך מהמרפאה ועד לגשר.

7. **הדיור לצעירים והשכרות, ובמעברי דירות שונים** - נמשיך להשקיע בשיפור מצב הדיור.

8. **כלבו** - השקעה זאת מוצעת מתוך תפיסה לטווח ארוך הרואה בכלבו ענף שירות מרכזי שנים רבות קדימה, ומטרתה התאמת המבנה לרווחת החברים/ות המשתמשים בו יום יום. במסגרת השיפוץ ייבנה פריזר חדש, ויאורגנו מחדש שטחי האחסון והקופות. הגדלת הכלבו וארגונו מחדש מתאפשרים, כתוצאה מארגון מחדש של עבודת ענף הבגד והמכבסה, וצמצום השטח בו הם פועלים היום.

9. 2016 היא כידוע **שנת ה-80 לקיבוץ** שנכון וראוי לחגוג אותה בהתאם. תקציב התרבות הוגדל לאחר דיון עם ו. תרבות ל-410 אש"ח, ובנוסף תוקצבו 2 פרויקטים קהילתיים: שיפוץ הסילו ושדרוג "אתר הראשונים". זהו להפעם נקווה שהחורף יהיה גשום ושנת 2016 הבאה עלינו לטובה, תהיה כזאת.

שלמה

הודעה מקופת בית

קופת בית תהיה פתוחה פעמיים בחודש
לילדי הנעורים בלבד!

ביום שישי(השני בכל חודש) בין השעות 11:00 – 12:00
ביום שישי (הרביעי בכל בחודש) בין השעות 11:00 – 12:00

בברכה,
אלברטו

מהנעשה במשק

1. עשיתי סיור בפ"פ אחרי כ-20 שנה. יכול להיות שהייתי צריך לחכות עוד. עוד לא הייתי בשל. עודד דוד (בן עין דור, בוגר כרם שלום, קרוב משפחה של אדי מנחם ז"ל, שגר בשיח א-בריק), סיפר אנקדוטות מהטיול בפיליפינים עם גדי רובין. מצבו של אשרף הפועל שנמחץ בקבלה של אקסטרוור לא משהו. את 'מגל' שנסגרה מסבים לחדר האוכל החדש. גבי בגים הנמרץ שודרג למנהל ייצור. את גדעון לא פגשתי. 'בהזדמנות'. מחלקת אקסטרוורדים ענקית. אחזקה מפוארת. מחסנים חובקי עולם. עכשיו רק מחכים בקוצר רוח לתוצאות משופרות.
2. 'אקוויטיקסי' (שזה כוללת את השושנות) יצאו ליומיים טיול במדבר יהודה. הייתה להם שנה טובה מה זה מגיע להם.
3. בית הספר בבנימינה שאביב אמיר עובד בו, נשרף בחלקו מה ששלח מאות תלמידים ליום עיון וכיף בהזורע, בהדרכת סעדיה ונחשון שחם.
4. בצוות חדה"א נקלט שיבלי שעל פי דבריו הוא לא מהחמולה של שיבלי 'הדוגמן' שעבד במטבח שלנו ועכשיו מבשל במטבח של קיבוץ דליה.
5. בצוות הבניין נקלט במקום יוסוף הדרוזי בחור מחמולת 'חבשי' באיכסאל..
6. 'אהוד' זה שם שמלווה את המוזיאון מאז ומתמיד (אהוד טל, אהוד דור ואהוד אולמרט ידיד המוזיאון).
7. בקומונה מהפכה בצהרי יום : דבורה כדיר ושרה פרידלנדר עזבו. אילנה עינב נכנסה.
8. ליז רוזנטל (אימא של חנן ודן) היא היחידה בהזורע שנשארה מבוגרי ההכשרה ביגוטינקל'.
9. צור פרץ מבקר החלב של הרפת נשוי בקיבוץ דליה לנעמה הבת של יצחק נבון ז"ל. המזריע של הרפת : ניב מעוז.
10. הסתכלתי אתמול על הגזע המדהים של עץ המילה על הדשא הגדול ולא יכולתי שלא לחשוב על אילנה ז"ל.
10. שיר שלישי של אהוד דור וישי קנול (ידידו מהצבא), עומד לצאת בשבועות הקרובים. יש למה לצפות.
12. יש מי שקושר בין שני המקרים : גניבת הקלאב קאר של המרפאה, וניפוץ החלונות שלו שעשויים מזכוכית, ושער הפשפש ליוקנעם מושבה שנפגע די קשה ובינתיים כבר סודר.
13. מועצת קהילה יוצאת ונכנסת בסימן גיסים : מרסיה ורז שחורי, גילה וחנוך (שהיה מועמד) ואסתי ודובי.

14. שירלי זינגר (בת כפר מסריק) עורכת ידיעות הקיבוץ התפטרה ואת מקומה עד למכרז יתפוס ערן שחר בן משמר העמק (הבן של אברהם שחר). אילן בר שלום (החוג המוזיקלי) הוא גיס של לזר עורך 'הזמן הירוק'.
15. יש 5 רופאי חיות בהזורע ובפזורה : רועי רוזן (שעוד לא סיים), אילן לאי, שחר דביר, יערה של יאיר ואיילת ראטס.
16. כשיצבעו את מגדל הסילו יוכלו להזמין את בני הזורע שהתמחו בניקוי חלונות בחו"ל. אפשר גם לעשות אומגה לח"ץ במסגרת יום כיף.
17. שלמה ודקלה (ניר דוד/בית אלפא) מושמעים בלי סוף ברדיו עם 'מחמל נפשי'. תודה על האמפתיה.
18. העיתונאים 'רוני זינגר' ו'מיקי פלד' מככבים בכלכליסט וכן מענית בגלובס (ליווה את כל משפט אולמרט).
19. עבדתי שכס אל שכס, במילואים ב-8200 עם לימים שופט בית המשפט העליון יצחק עמית (בהרכב השופטים ששפט את אולמרט), ולימדתי את אשתו לעתיד החיילת רבקה, מה זה 'כרטוס בוגר' (של מפקדי הצבא הסורי).

י.ב.

המשחק ככלי תיווך- תיאוריה והתנסות

במסגרת הפעילויות של מרכז גשר אנו מעוניינים לחזור ולקיים

סדרת מפגשים בהנחיית נורית הרפז.

נושא המפגשים: המשחק ככלי תיווך- תיאוריה והתנסות.

- היכרות עם שבע "האינטליגנציות של גרדנר".
- היכרות עם המשחק ככלי תיווך והנחייה.
- כיצד המשחק מאפשר דרכים שונות ויצירתיות לפגוש תקשורת אחרת ברמת היחיד, המשפחה, קבוצת חברים, אימון ולימוד דברים חדשים.

הסדרה תכלול 5 מפגשים

המפגשים יתקיימו אחת לשבוע בימי חמישי, בין השעות 13:30-15:30

עלות כל מפגש- 15 ₪

תאריכי המפגשים: 18.2.16 / 11.2.16 / 4.2.16 / 28.1.16 / 21.1.16

להרשמה נא לשלוח SMS לדגנית לטלפון 052-3990377

עד לתאריך 18.1.16